

LIFE
VICTORIA
2019
BARCELONA

Martin Hässler / Julius Drake
Anna Gomà / Èric Varas

DIMECRES 25 SETEMBRE 20H

Sant Pau Recinte Modernista

Sala Domènech i Montaner

1.

Martin Hässler *baix-baríton* Julius Drake *piano*

LIFE NEW ARTISTS

Anna Gomà *mezzosoprano* / Èric Varas *piano*

CELEBRANT CLARA WIECK SCHUMANN

Al llarg de la seva vida, tant de soltera com de casada, Clara -Wieck i després Schumann- demostrà caràcter i fortalesa, tot afrontant i gestionant les nombroses adversitats que li plantejà la vida: els seus pares se separaren, moriren de forma prematura alguns dels seus fills i hagué de gestionar l'inestable caràcter i salut mental de Robert Schumann, que arribà a intentar suïcidar-se tirant-se al Rin, amb el consegüent internament posterior en un sanatori, on acabà els seus dies. Amb tot, Clara no deixà mai la Música, fos com a concertista o fos com a pedagoga, realitzant més de quaranta gires europees i guanyant-se l'admiració de personatges tan il·lustres com Goethe o Johannes Brahms, amb qui establí una misteriosa relació d'admiració pseudoamorosa mútua i que l'ajudà a la preservació del llegat de Robert, a qui Clara sobrevisqué quaranta anys.

El prometedor baix-baríton Martin Hässler debuta a Barcelona de la mà de Julius Drake, artista resident del Festival enguany. Junts retran un tribut a aquesta interessant dona en el dos-cents aniversari del seu naixement tot posant en relació la seva obra amb la del seu marit, precisament amb cançons del cicle *Myrthen* que Robert regalà a Clara amb motiu del seu casament. Una unió que no comptava amb l'aprovació del pare de Clara, que no creia que Robert pogués donar la vida que la seva filla mereixia acord a la seva fama com a concertista. A la segona part, Hässler i Drake oferiran el poc freqüent cicle *Zwölf Gedichte von Justinus Kerner* també de Schumann i que va ser compost en un període de transició pel músic, d'escriure cançons a escriure simfonies i òperes, que pretenia que li donessin uns ingressos més grans, com a home casat. Malgrat això, els *Kerner Lieder* són, en paraules del pianista Graham Johnson, "el més similar a *Winterreise* de Franz Schubert que podem trobar al catàleg schumannianà".

Abans, els LIFE New Artists Anna Gomà i Èric Varas posaran en relació els Lieder de Clara Wieck Schumann amb els de Johannes Brahms, persona cabdal en la vida de Clara d'ençà que es van conèixer fins a la mort d'ella -malgrat la diferència d'edat de gairebé vint anys, Brahms només la va sobreviure un any-. Robert i Johannes, els dos homes de la vida de Clara, dues relacions totalment diferents, units en aquest recital que és una celebració a la vida i obra d'aquesta compositora i que suposa la inauguració del LIFE Victoria 2019, Festival que aquest any està dedicat al paper de la dona en el Lied.

La Fundació Victoria de los Ángeles vol recordar avui a Alicia de Larrocha, pianista i amiga de Victoria, que ens deixava tal dia com avui de fa deu anys

*Per respecte al públic i als artistes, es prega als assistents no fer ús del telèfon mòbil, desconnectar tot tipus de so i no fer fotografies ni vídeos durant el recital

Entre tots feu possible el LIFE Victoria!

La Fundació Victoria de los Àngels és possible gràcies a les aportacions de particulars i empreses que fan que el llegat vital i artístic de la soprano segueixin vius, servint com a motor per a futures generacions d'artistes, i fent possibles projectes artístics com el LIFE Victoria. Si vostè vol informar-se de com participar en la preservació d'aquest llegat i donar continuïtat a l'activitat de la Fundació, col·laborant com a empresa o fent-se Amic, pot contactar-nos a: mecenazgo@victoriadelosangeles.org o trucant al 93 587 95 38.

COPRODUCTORS

BACHCELONA

Liceu 201r Opera Barcelona

INSTITUCIONS COL·LABORADORES

INTERNATIONAL PARTNERS

Asociación Española de Festivales de Música Clásica

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Fundación
Oeste

RECDI8STUDIO

UTOPIA126

AMICS MECENES

Carlos Barrau / Jorge Binaghi / Gonzalo Bruno Quijano /
Isabel Escudé / Inma Farran / Francisco Gaudier / Juan Molina-Martell

AMICS

María José Cañellas / Joana Català / Francisca Graells de Reynoso / Carmen Marsà / Juan Eusebio Pujol /
Francisco Querol / Lluís Reverter / Gloria Rosell / Josep Ramon Tarragó / Alicia Torra de Larrocha /
Carme Verdiell / Núria Viladot

PATROCINADOR PRINCIPAL

SEU OFICIAL DEL FESTIVAL

PATROCINADORS PLATÍ

PATROCINADORS OR

Sus Argentinos

PATROCINADORS PLATA

MITJANS DE COMUNICACIÓ COL-LABORADORS

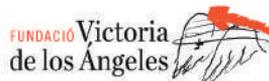
ASSESSORAMENT LEGAL

SEU OFICIAL DE LA FUNDACIÓ

ORGANITZA

AMB EL SUPORT DE

Liebst du um Liebe,
O ja, mich liebe!
Liebe mich immer,
Dich lieb' ich immerdar.

Si estimes per amor,
Oh sí, estima'm!
Estima'm per sempre,
jo t'estimaré per sempre més.

*Liebst du um Schönheit /
Si estimes per bellesa*

Friedrich Rückert / Clara Schumann

LIFE NEW ARTISTS

Anna
Gomà *mezzosoprano*

Èric
Varas *piano*

Diàleg entre Lieder de
Johannes Brahms (1833-1897)
i **Clara Wieck Schumann** (1819-1896)

Johannes Brahms: Heimweh II - O wüst ich doch Op. 63 No. 8

Clara Wieck Schumann: Am Strande

JB: Die Mainacht Op. 43 No. 2

CS: Beim Abschied

JB: Vergebliches Stänchen Op. 84 No. 4

CS: Liebeszauber

JB: Sapphische Öde Op. 94 No. 4

JB: Meine Liebe ist grün

Durada aproximada: 20 minuts

Martin
Hässler *baix-baríton*

Julius
Drake *piano*

I
Diàleg entre Lieder del cicle *Myrthen* Op. 25
de **Robert Schumann** (1810-1856)
i Lieder de **Clara Wieck Schumann** (1819-1896)

Robert Schumann: Widmung Op. 25 No. 1

Clara Wieck Schumann: Liebst du um Schönheit Op. 12 No. 2

RS: Talismane Op. 25 No. 8

CS: Sie liebten sich beide Op. 13 No. 2

CS: Ich stand in dunklen Träumen Op. 13 No. 1

RS: Hochländers Abschied Op. 25 No. 13

RS: Lieder aus dem Schenkenbuch im Divan I 'Sitz ich allein' Op. 25. No. 5

RS: Lieder aus dem Schenkenbuch im Divan II 'Setze mir nicht,
du Grobain' Op. 25. No. 6

RS: Was will die einsame Träne? Op. 25 No. 21

RS: Venetianische Gondellied I 'Leis's rudern hier!' Op. 25 No. 17

RS: Venetianische Gondellied II 'Wenn durch die Piazzetta' Op. 25 No. 18

RS: Du bist wie eine Blume Op. 25 No. 24

CS: Die Lorelei Op. 53 No. 2

RS: Niemand Op. 25 No. 22

CS: Warum willst du andre fragen Op. 12 No. 11

RS: Zum Schluss Op. 25 No. 26

Durada aproximada primera part: 28 minuts

Pausa: 15 minuts

II
Robert Schumann
Zwölf Gedichte von Justinus Kerner Op. 35

1. Lust der Sturmnacht

2. Stirb', Lieb' und Freud'!

3. Wanderlied

4. Erstes Grün

5. Sehnsucht nach der Waldgegend

6. Auf das Trinkglas eines verstorbenen Freundes

7. Wanderung

8. Stille Liebe

9. Frage

10. Stille Tränen

11. Wer machte dich so krank?

12. Alte Laute

Durada aproximada segona part: 33 minuts

Anna Gomà *mezzosoprano*

Nascuda a Barcelona, és diplomada en art dramàtic pel Col·legi de Teatre de Barcelona. Debuta en el món del cant participant com a solista dels muntatges organitzats pel departament d'educació del Gran Teatre del Liceu, com *Regals*, *El bosc de Fàrucarun* o *Lisístrata* i es llicencia al Conservatorio Joaquín Rodrigo de València. Ha treballat amb directors de talla internacional, com Antoni Ros Marbà, Hans-Friedrich Härke o Pablo Assante, actuant tant a teatres com a sales de concert, com Sala Malfitana de Verona, Teatro Campoamor d'Oviedo, Auditorio Alfredo Kraus de Tenerife o Teatro Amazonas de Manaus (Brasil), entre d'altres. Ha interpretat els rols de Siebel de *Faust* de Gounod, Carmen i Mercedes de *Carmen* de Bizet, Lola de *Cavalleria rusticana* de Mascagni, Apollo de *Apollo et Hyacinthus* de Mozart, Flora de *La Traviata* de Verdi, Gianetta de *L'elisir d'amore* de Donizetti o Serpina de *La serva padrona* de Pergolesi. Ha estat galardonada amb el primer premi del Concorso Elsa Respighi (2015), segon premi al Concurs de Les Corts (2019) i premi Mejor Intérprete de zarzuela (2016) i el premi Fundación de la Zarzuela (2014) en el Concurso Internacional Ciudad de Logroño. A més a més d'aquest recital, aquesta temporada participarà en la sarsuela *Tres sombreros de copa* de Ricardo Llorca al Teatro de la Zarzuela i en una gira amb el *Messiah* de Händel per diferents catedrals espanyoles.

Èric Varas *piano*

Nascut a Barcelona l'any 1996, cursa el Grau Professional de Piano al Conservatori Municipal de Música de Barcelona amb Maria Rosa Ribas i Jordi Vilaprinyó tot obtenint la Menció d'Honor. El 2014 accedeix a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC), on recentment ha finalitzat els seus estudis superiors sota el mestratge de Jean-François Dichamp. El seu interès pel Lied neix l'any 2015 arran de les classes amb Francisco Poyato i Alan Branch. Des d'aleshores, ha rebut masterclasses de Malcolm Martineau, Simon Lepper, Pablo Assante i Wolfram Rieger. Participà en la passada edició del LIFE Victoria dins del cicle Tast de Lied i el passat mes d'agost a la Schubertiada Vilabertran com a integrant de la II Acadèmia del Festival, junt amb la soprano Violeta Alarcón en ambdues ocasions. Recentment, ha estat admès al Conservatori de la Ciutat de Viena (MUK), on es disposa a iniciar els estudis de direcció musical.

Martin Hässler *baix-baríton*

Ha guanyat el segon premi del Thomas Quastoff Das Lied - International Song Competition (2011), primer premi al Bundeswettbewerb Gesang Berlin - junior (2010) i Best Singer's Award Gerald Moore Competition London (2010). Ha estudiat a l'Hochschule für Musik und Theater de Leipzig i a la Guildhall School of Music & Drama de Londres. Durant la temporada 2018-19 participà a *L'heure espagnole* de Ravel (Don Iñigo) i a *Nabucco* de Verdi (Gran sacerdot) a l'Opéra National de Lyon, Théâtre des Champs-Élysées i Opéra de Vichy, així com a Guglielmo de *Così fan tutte* de Mozart a la Nevill Holt Opera. Durant la present temporada interpretarà els *Rückert Lieder* de Mahler junt l'Orchestra Sinfonica di Milano Giuseppe Verdi, participarà a *Irrelohe* de Schreker a l'Opéra National de Lyon, *Rise and Fall of the City of Mahagonny* de Weill al Teatro Regio di Parma, i *Monterone* de *Rigoletto* a l'Oper Leipzig. També participarà en l'*Oratori de Nadal* de Bach al Frauenkirche Dresden. Debutà en el món de l'òpera a *Eugene Onegin* de Txaiikovski el 2016 a la Garsington Opera, i des d'aleshores ha aparegut a *Ein Landarzt* i *Phaedra* de Hans Werner Henze, *The Rape of Lucretia* de Britten o *Genoveva* de Schumann al Tonhalle de Düsseldorf, entre d'altres. Ha ofert recitals amb Graham Johnson, Sholto Kynoch i Julius Drake, a llocs com l'Oxford Lieder, el Musikverein de Viena o el Wigmore Hall. Així com concerts amb la Berlin Philharmonie i a la Deutsche Oper Berlin. Destaca també en el camp de l'oratori interpretant les passions de Bach, *La Creació* de Haydn, el *Rèquiem alemany* de Brahms o *Eliàs* i *Paulus* de Mendelssohn, entre d'altres. Debuta al LIFE Victoria.

Julius Drake *piano*

Viu a Londres i està considerant un dels millors pianistes acompanyants del moment, col·laborant amb nombrosos artistes de primer nivell tant en recital com en disc. Apareix regularment als principals centres musicals de món, tals com els festivals de Salzburg, Aldeburg, Edimburg i Munic; Carnegie Hall i Lincoln Center de Nova York, Royal Concertgebouw d'Amsterdam o Wigmore Hall i BBC Proms de Londres, entre d'altres. Dels seus nombrosos enregistraments en destaquen les cançons de Barber, els *Heine Lieder* de Schumann, així com els *Britten Songs and Proverbs* junt amb el prestigiós baríton Gerald Finley. Ha aparegut al Wigmore Hall junt amb Joyce DiDonato, Alice Coote, Mathew Polenzani o Christopher Maltman, entre d'altres, i ha acompanyat a Bejun Mehta, Christoph Prégardien o Christianne Stotijn. Actualment es troba immers en l'enregistrament de l'integral de cançons de Franz Liszt amb el segell Hyperion. Els seus compromisos per a la present temporada inclouen la celebració de l'aniversari de Beethoven a Nova York i un itinerari sobre Mahler al Royal Concertgebouw. Apareixerà al Teatro alla Scala de Milà en recital junt amb Aleksandra Kurzak, amb Alice Coote al Wigmore Hall, amb Christophe Prégardien, Ian Bostridge i Gerald Finley a la Schubertiade d'Àustria, a més de participar en els tours europeus d'Anna Prohaska i Eva-Maria Westbroek. Debuta amb aquest recital al LIFE Victoria, del qual n'és artista resident enguany. En els pròxims dies oferirà una tanda de masterclasses a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) amb el recital final dels participants a Sant Pau (29 setembre). Tornarà al Festival junt amb Mercedes Gancedo, amb qui interpretarà *La voix humaine* de Poulenc (12 novembre) i finalment junt amb Sarah Connolly (27 novembre).

TEXTOS

Anna Gomà *mezzosoprano*
Èric Varas *piano*

Johannes Brahms

Klaus Groth

Heimweh II

O wüßt ich doch den Weg zurück,
Den lieben Weg zum Kinderland!
O warum sucht ich nach dem Glück
Und ließ der Mutter Hand?

O wie mich sehnet auszuruhn,
Von keinem Streben aufgeweckt,
Die müden Augen zuzutun,
Von Liebe sanft bedeckt!

Und nichts zu forschen, nichts zu spähn,
Und nur zu träumen leicht und lind:
Der Zeiten Wandel nicht zu sehn,
Zum zweiten Mal ein Kind!

O zeig mir doch den Weg zurück,
Den lieben Weg zum Kinderland!
Vergebens such ich nach dem Glück,
Ringsum ist öder Strand!

Enyorament II

Oh, si pogués trobar el camí de tornada,
l'enyorat camí al país de la infància!
Oh, per què vaig buscar la felicitat
deixant la mà de la mare?

Oh, com enyoro el repòs
no destorbat per cap afany,
i el tancar els meus ulls cansats
cobert amb un dolç amor!

I no demanar res, no esperar res,
només somnis lleugers i gentils;
no veure canviar el temps,
ser per segona vegada un infant!

Oh, ensenya'm el camí de tornada,
l'enyorat camí al país de la infància!
Busco inútilment la felicitat
per la solitària platja al meu voltant!

(Lied, Op. 63/8, *Rüschlikon bei Zürich*, estiu 1874)

Clara Wieck Schumann

Robert Burns

(Traducció alemanya: Wilhelm Gerhard)

Am Strande

Traurig schau ich von der Klippe
Auf die Flut, die uns getrennt,
Und mit Inbrunst fleht die Lippe,
Schöne seiner, Element!

Furcht ist meiner Seele Meister,
Ach, und Hoffnung schwindet schier;
Nur im Traume bringen Geister
Vom Geliebten Kunde mir.

Die ich, fröhliche Genossen
Gold'ner Tag' in Lust und Schmerz,
Kummertränen nie vergossen,
Ach ich kennt nicht meinen Schmerz!

Sei mir mild, o nächst'ge Stunde,
Auf das Auge senke Ruh,
Holde Geister, flüstert Kunde
Vom Geliebten dann mir zu.

A la riba

Miro entristit des de la roca
cap el corrent que ens separa,
i els llavis imploren amb fervor:
tingues cura d'ella, element!

El temor domina la meva ànima,
ai, i l'esperança quasi s'esvaeix;
els esperits només en somnis
em porten noves de l'amada.

Car jo, alegre company
dels dies daurats de plaer i dolor,
mai he vessat llàgrimes d'afflicció,
ai, no conec el meu dolor!

Sigueu-me amables, hores nocturnes,
doneu pau als meus ulls,
dolços esperits, xiuxiuegeu-me
llavors noves de l'estimada.

(Lied, 1841)

Johannes Brahms

Ludwig Heinrich Christoph Hölty

Die Mainacht

Wenn der silberne Mond durch die Gesträuche blinkt,
Und sein schlummerndes Licht über den Rasen streut,
Und die Nachtigall flötet,
Wandl' ich traurig von Busch zu Busch.

Selig preis ich dich dann, flötende Nachtigall,
Weil dein Weibchen mit dir wohnt in einem Nest,
Ihrem singenden Gatten
Tausend trauliche Küsse gibt.

Überhüllet von Laub, girret ein Taubenpaar
Sein Entzücken mir vor; aber ich wende mich,
Suche dunklere Schatten,
Und die einsame Thräne rinnt.

Wann, o lächelndes Bild, welches wie Morgenroth
Durch die Seele mir strahlt, find' ich auf Erden dich?
Und die einsame Thräne
Bebt mir heißer die Wang' herab.

La nit de maig

Quan la lluna platejada brilla entre els arbres,
i la seva llum balsàmica s'estén sobre la gespa,
i refila el rossinyol,
camino afligit pel bosc.

Et veig llavors feliç, rossinyol refilador,
perquè la teva parella viu amb tu en un sol niu,
i dóna mil amorosos besos
al seu canor espòs.

Coberta pel fullatge s'amanyaga una parella de coloms:
em canten el seu delit, però jo em tombo
i busco les ombres més fosques
per deixar caure una llàgrima solitària.

Imatge somrient, que com l'alba rogent
il·lumines la meva ànima, quan et trobaré sobre la terra?
I la llàgrima solitària
tremola més càlida en la meva galta.

(Lied, Op. 43/2, Karlsruhe, abril 1866)

Clara Wieck Schumann

Friederike Serre

Beim Abschied

Purpurgluten leuchten ferne,
Golden sinkt der lichte Tag,
Einzeln werden Silbersterne
An dem Himmelsbogen wach.

Und des Tages Königin
Trägt ihr Haupt zum Schlummer hin;
Noch ein Gruß, auf Wiedersehen,
's ist Kein Abschied, kein Vergehn.

Schatten deckt die weite Erde,
Auf den Fluren lagert Nacht.
Armes Herz, nun stille werde,
Das der Tag so müd gemacht.

O erscheine lieb und mild
Mir im Traume, süßes Bild.
Noch ein Gruß, auf Wiedersehen,
's ist Kein Abschied, kein Vergehn.

Ach, es rinnen heiße Tränen,
Bald ein seliges Gefühl,
Bald ein schmerzlich banges Sehnen
Mir die Brust zerbrechen will.

En el comiat

Focs purpuris lluen llunyans,
daurat declina el dia lluminós,
apareixen estrelles de plata
en la volta celestial.

I el rei del dia entrega
el seu cap al son;
un últim salut, un a reveure,
no és cap comiat, cap traspàs.

Les ombres cobreixen l'àmplia terra,
en els camps reposa la nit.
Pobre cor, tranquil·litzat,
el dia t'ha fatigat.

Oh, apareix amable i dolça
en somnis, dolça imatge!
Un últim salut, un a reveure,
no és cap comiat, cap traspàs.

Ai, ragen llàgrimes ardents,
i aviat un sentiment celestial,
un anhel inquiet i dolorós,
em trencarà el pit.

Nur der Traum führt es zurück,
Das du schnell entschwundene Glück.
Noch ein Gruß, auf Wiedersehen,
's ist Kein Abschied, kein Vergehn.

Wenn ins Abendrot ich sehe
Und die Sonne sinkt herab,
Denke ich an all das Wehe,
Das ich schon bestanden hab.

Ach, vielleicht der nächste Morgen
Hebet alle, alle Sorgen.
Drum getrost, auf Wiedersehn,
's ist kein Abschied, kein Vergehn.

Johannes Brahms

Popular

Vergebliches Ständchen

Guten Abend, mein Schatz,
Guten Abend, mein Kind,
Ich komm' aus Lieb' zu dir,
Ach, mach mir auf die Tür,
Mach mir auf die Tür!

Mein' Tür ist verschlossen,
Ich laß' dich nicht ein,
Mutter, die rät mir klug,
Wärst du hier mit Fug,
Wär's mit mir vorbei.

So kalt ist die Nacht,
So eisig der Wind,
Daß mir das Herz erfriert,
Mein Lieb erlöschen wird,
Öffne mir mein Kind.

Löschet dein Lieb;
Laß' sie löschen nur,
Löschet sie immerzu,
Geh' heim zu Bett, zur Ruh!
Gute Nacht, mein Knab'!

(Lied a una o dues veus, amb piano, Op. 84/4, *Preßbaum bei Wien*, estiu 1881)

Clara Wieck Schumann

Emanuel Geibel

Liebeszauber

Die Liebe saß als Nachtigall
Im Rosenbusch und sang;
Es flog der wundersüße Schall
Den grünen Wald entlang.

Només un somni pot retornar la felicitat
que has fet desaparèixer tan ràpidament.
Un últim salut, un a reveure,
no és cap comiat, cap traspàs.

Quan contemplo al capvespre
com es pon el sol,
penso en tot el mal
que ja he suportat.

Ai, poiser el proper matí desapareixeran
totes, totes les preocupacions.
I consolat, a reveure,
no es cap comiat, cap traspàs.

(Lied, 1846)

Serenata inútil

Bona nit, mon tresor,
bona nit, estimada!
l'amor em porta a tu,
ah, obre'm la porta,
obre'm la porta!

La meva porta està tancada,
i no et deixaré entrar,
la mare em donà bons consells:
si entressis amb el meu permís,
tot s'hauria acabat per a mi.

La nit és molt freda,
el vent és gelat,
es gelarà el meu cor
i s'apagarà el meu amor.
Obre'm, estimada!

Que s'apagui el teu amor,
deixa que s'apagui,
i quan s'hagi apagat,
ves a casa, al llit, a descansar!
Bona nit, xicot!

Màgia de l'amor

L'amor s'assegué com un rossinyol
en un roser i cantà;
el so meravellós
ressonà per la verda vall.

Und wie er klang, da stiegt im Kreis
Aus tausend Kelchen Duft,
Und alle Wipfel rauschten leis',
Und leiser ging die Luft.

Die Bäche schwiegen, die noch kaum
Geplätschert von der Höh'n,
Die Rehlein standen wie im Traum
Und lauschten dem Getön.

Und hell und immer heller floß
Der Sonne Glanz herein,
Um Blumen, Wald und Schlucht ergoß
Sich goldig roter Schein.

Ich aber zog den Weg entlang
Und hörte auch den Schall.
Ach! was seit jener Stund' ich sang,
War nur sein Wiederhall.

I quan sonà, s'estengué en cercles
per mil calzes perfumats,
i tot el brancatge murmurà suaument
i l'aire es feu més lleuger.

Els rierols callaren, i a penes
murmuraren les altures,
els cabirols s'aturaren com en somnis
i escoltaren la tonada.

I la resplendor del sol
lluï més i més clara,
vessant raigs de roig daurat
damunt de flors, boscos i congosts.

Però jo vaig seguir el meu camí
i vaig sentir també el so.
Aii! el que vaig cantar des d'aquell moment
no era més que el seu eco.

(Lied, Op. 13/3, 1842/43)

Johnnes Brahms

Hans Schmidt

Sapphische Ode

Rosen brach ich nachts mir am dunklen Hage;
Süßer hauchten Duft sie als je am Tage;
Doch verstreuten reich die bewegten Äste
Tau, der mich näßte.

Auch der Kùße Duft mich wie nie berückte,
Die ich nachts vom Strauch deiner Lippen pflückte;
Doch auch dir, bewegt im Gemüt gleich jenen,
Tauten die Tränen.

Oda sáfica

Durant la nit he collit roses en l'obscura bardissa;
el seu aroma era més dolç que durant el dia;
però les branques remogudes varen escampar
generoses la rosada, que em va mullar.

També em van encantar com mai els besos perfumats
que vaig collir durant la nit dels rams dels teus llavis;
però també a tu, commoguda la teva ànima com la meva,
et mullà la rosada de les llàgrimes.

(Lied, Op. 94/4, 1883-84)

Felix Schumann

Meine Liebe ist grün

Meine Liebe ist grün wie der Fliederbusch,
Und meine Lieb ist schön wie die Sonne;
Die glänzt wohl herab auf den Fliederbusch
Und fühl ihn mit Durft und mit Wonne.

Meine Liebe hat Schwingen der Nachtigall,
Und wiegt sich in blühendem Flieder,
Und janzchet und singet vom Duft berauscht
Viel liebestrunkene Lieder.

El meu amor és verd

El meu amor és verd com el saüc,
el meu amor és bell com el sol;
brilla resplendent sobre la saüquera
i l'omple de perfums i de delit.

El meu amor té ales com el rossinyol,
i es remunta amb les ales florides,
i s'alegra i entona, embriagat de perfums,
apassionades cançons amoroses.

(Lied, Op. 63/5, Viena, Desembre 1873)

Martin Hässler *baix-baríton*
Julius Drake *piano*

Robert Schumann
Friedrich Rückert

Widmung

Du meine Seele, du mein Herz,
Du meine Wonn', o du mein Schmerz,
Du meine Welt, in der ich lebe,
Mein Himmel du, darein ich schwebe,
O du mein Grab, in das hinab
Ich ewig meinen Kummer gab.

Du bist die Ruh, du bist der Frieden,
Du bist vom Himmel mir beschieden.
Daß du mich liebst, macht mich mir wert,
Dein Blick hat mich vor mir verklärt,
Du hebst mich liebend über mich,
Mein guter Geist, mein beßres Ich!

(Lied, Op. 25/1, Leipzig, març 1840)

Clara Wieck Schumann
Hermann Rollet

Liebst du um Schönheit

Liebst du um Schönheit,
O nicht mich liebe!
Liebe die Sonne,
Sie trägt ein goldnes Haar!

Liebst du um Jugend,
O nicht mich liebe!
Liebe den Frühling,
Der jung ist jedes Jahr!

Liebst du um Schätze,
O nicht mich liebe!
Liebe die Meerfrau,
Sie hat viel Perlen klar!

Liebst du um Liebe,
O ja – mich liebe!
Liebe mich immer,
Dich lieb' ich immerdar!

(Lied, Op. 12/4, 1840, publicat amb el núm. 4 en l'Op. 37 de Robert Schumann)

Dedicatòria

Tu, ànima meva, cor meu,
el meu plaer, la meva pena,
el meu món, en el qual visc,
el meu cel, en el qual suro,
la meva tomba, on he enterrat
per sempre el meu dolor!

Tu ets els repòs, tu ets la pau,
tu m'has estat enviada pel cel.
El que tu m'estimis, em dóna valor,
la teva mirada m'ha glorificat davant meu.
El teu amor m'enalteix a mi mateix,
el meu bon esperit, el meu millor jo!

Si estimes la bellesa

Si estimes la bellesa,
oh, no m'estimis a mi!
Estima el sol,
que té una cabellera daurada!

Si estimes la joventut,
oh, no m'estimis a mi!
Estima la primavera,
que és jove cada any!

Si estimes els tresors,
oh, no m'estimis a mi!
Estima la sirena,
que té moltes perles!

Si estimes l'amor,
oh, sí... estima'm a mi!
Estima'm sempre,
com jo t'estimaré a tu!

Robert Schumann

Johann Wolfgang Goethe

Talismane

Gottes ist der Orient!
Gottes ist der Okzident!
Nord- und südliches Gelände
Ruht im Frieden seiner Hände.

Er, der einzige Gerechte,
Will für jedermann das Rechte.
Sei von seinen hundert Namen
Dieser hochbelobet! Amen.

Mich verwirren will das Irren;
Doch du weißt mich zu entwirren.
Wenn ich handle, wenn ich dichte,
Gib du meinem Weg die Richte.

(Lied, Op. 25/8, Leipzig, febrer 1840)

Clara Wieck Schumann

Robert Heine

Sie liebten sich beide

Sie liebten sich beide, doch keiner
Wollt' es dem andern gestehn;
Sie sahen sich an so feindlich,
Und wollten vor Liebe vergehn.

Sie trennten sich endlich und sahn sich
Nur noch zuweilen im Traum;
Sie waren längst gestorben,
Und wußten es selber kaum.

Heinrich Heine

Ich stand in dunklen Träumen

Ich stand in dunklen Träumen
Und starrte ihr Bildnis an,
Und das geliebte Antlitz
Heimlich zu leben begann.

Um ihre Lippe zog sich
Ein Lächeln wunderbar,
Und wie von Wehmutstränen
Erglänzte ihr Augenpaar.

Auch meine Tränen flossen
Mir von den Wangen herab –
Und ach, ich kann es nicht glauben,
Daß ich dich verloren hab!

(Lied, Op. 13/1, 1842/43)

Talismans

De Déu és l'Orient!
De Déu és l'Occident!
Els paratges del nord i del sud
reposen en la pau de les seves mans.

Ell, l'únic Just,
desitja el que és just per a tots.
Entre els seu cent noms,
sia lloat per aquest! Amén.

El pecat em vol confondre,
però Tu saps deslliurar-me'n.
Quan passegi, quan escrigui,
mostra'm el camí més recte!

Ambdós s'estimaven

Ambdós s'estimaven, però cap
volia confessar-ho a l'altre;
es miraven amb hostilitat,
i volien morir-se d'amor.

Es separaren finalment i es veien
de tant en tant en somnis;
feia temps que eren morts,
i amb prou feines ho sabien.

(Lied, Op. 13/2, 1842/43)

Era en un somni obscur

Era en un somni obscur
i vaig mirar la seva imatge de fit a fit,
i el rostre estimat
començà a viure secretament.

Aparegué en els seus llavis
un somriure meravellós,
i en els ulls brillaren
llàgrimes de melangia.

També les meves llàgrimes
caigueren per les meves galtes...
i ai, no em puc creure
que l'hagi perduda!

Robert Schumann

Robert Burns

(Traducció alemanya de Wilhelm Gerhard)

Hochländers Abschied

Mein Herz ist im Hochland,
Mein Herz ist nicht hier;
Mein Herz ist im Hochland,
Im Waldes Revier.

Dort jagt es den Hirsch
Und verfolget das Reh;
Mein Herz ist im Hochland,
Wohin ich auch geh!

Leb wohl, mein Hochland,
Mein heimlicher Ort!
Die Wiege der Freiheit,
Des Mutes ist dort.

Wohin ich auch wandre,
Wo immer ich bin:
Auf die Berg, auf die Berge
Zieht es mich hin.

Lebt wohl, ihr Berge,
Bedecket mit Schnee!
Lebt wohl, ihr Täler,
Voll Blumen und Klee!

Lebt wohl, ihr Wälder,
Bemoostes Gestein,
Ihr stürzenden Bächlein
Im farbigen Schein!

Comiat de les Terres Altes

El meu cor és en les Terres Altes,
el meu cor no és aquí.
El meu cor és en les Terres Altes,
en els vedats dels boscos.

Allà he caçat el cérvol
i he perseguit el cabirol.
El meu cor és en les Terres Altes,
arreu on vagi!

Adéu-siau, Terres Altes,
el meu indret nadiu!
Bressol de la llibertat,
allà es troba el valor.

A tot arreu on vagi,
a tot arreu on sigui,
sentiré l'atret
de les muntanyes.

Adéu-siau, muntanyes,
cobertes de neu!
Adéu-siau, valls
plenes de flors i trèvols!

Adéu-siau, boscos,
pedres molsoses,
rierols que us precipiteu
amb brillants colors!

(Lied, Op. 25/13, Leipzig, febrer 1840)

Johann Wolfgang Goethe

Sitz' ich allein

Sitz' ich allein,
Wo kann ich besser sein?
Meinen Wein
Trink' ich allein,
Niemand setzt mir Schranken,
Ich hab' so meine eignen Gedanken.

M'assec tot sol

M'assec tot sol,
on podria estar millor?
El meu vi
me'l bec tot sol,
ningú em reprimeix,
i tinc els meus propis pensaments.

(Lied, Op. 25/5, Leipzig, febrer 1840)

Johann Wolfgang von Goethe

Setze mir nicht

Dem Kellner:

Setze mir nicht, du Grobian,
Mir den Krug so derb vor die Nase!
Wer mir Wein bringt, sehe mich freundlich an,
Sonst trübt sich der Eifer im Glase.

Dem Schenken:

Du zierlicher Knabe, du komm herein,
Was stehst du denn da auf der Schwelle?
Du sollst mir künftig der Schenke sein,
Jeder Wein ist schmackhaft und helle.

(Lied, Op. 25/6, Leipzig, febrer 1840)

Robert Heine

Was will die einsame Träne?

Was will die einsame Träne?

Sie trübt mir ja den Blick.
Sie blieb aus alten Zeiten
In meinem Auge zurück.

Sie hatte viel leuchtende Schwestern,
Die alle zerflossen sind,
Mit meinen Qualen und Freuden,
Zerflossen in Nacht und Wind.

Wie Nebel sind auch zerflossen
Die blauen Sternelein,
Dir mir jene Freuden und Qualen
Gelächelt ins Herz hinein.

Ach, meine Liebe selber
Zerfloß wie eitel Hauch!
Du alte, einsame Träne,
Zerfließe jetztunder auch!

(Lied, Op. 25/21, Leipzig, febrer 1840)

Thomas Moore

(Traducció alemanya de Ferdinand Freiligrath)

Leis' rudern hier

Leis' rudern hier, mein Gondolier, leis', leis'!
Die Flut vom Ruder sprüh'n,
So leise laß, daß sie uns nur vernimmt,
Zu der wir ziehn!
O könnte, wie er schauen kann,
Der Himmel reden traun,
Er spräche vieles wohl von dem,
Was nachts die Stern schauen! Leis'!

No em posis

Al taverner:

Impertinent! No em posis la meva gerra
tan grollerament sota el meu nas!
El que em serveixi el vi, m'ha de mirar amistosament,
sinó s'enterboleix el contingut del vas.

Al coper:

Amable jove, vine cap ací,
per què et quedes a la llinda?
En el futur tu seràs el meu coper,
i tots els vins seran delicats i clars.

Què vol aquesta llàgrima solitària?

Què vol aquesta llàgrima solitària
que m'enterboleix la visió?
Tornà als meus ulls,
nascuda en temps passats.

Tingué moltes brillants germanes,
i totes es varen fondre,
foses en la nit i amb els vents,
amb les meves penes i les meves joies.

Com la boira s'han fos també
les blaves estrelletes
que somreien a totes les joies
i a totes les penes del meu cor.

Ai, àdhuc el meu amor
es fongué com un fútil alè!
Llàgrima vella i solitària,
fon-te tu també!

Rema ara suaument

Rema ara suaument, gondoler, suaument!
Fes que les ones dels remes xarbotegin
tan poc, que només ella ens senti,
aquella que ens atreu!
Oh, si el cel pogués parlar
igual que pot mirar,
ens explicaria moltes coses
que veuen les estrelles a la nit! Suaument!

Nun rasten hier, mein Gondolier, sacht, sacht!
Ins Boot die Ruder! Sacht, sacht!
Auf zum Balkone schwing' ich mich,
Doch du hältst unten Wacht.
O wollten halb so eifrig nur
Dem Himmel wir uns weihn
Als schöner Weiber Diensten traun,
Wir könnten Engel sein! Sacht!

Para't ací, gondoler, en silenci!
Els rema a la barca! En silenci!
M'enfilaré fins el balcó
mentre fas guàrdia a baix.
Ah, si ens volguéssim consagrar al cel
amb la meitat de l'apassionament
amb que servim a les belles dames,
podríem ser àngels! En silenci!

(Cançó veneciana de gondoler, Op. 25/17, Leipzig, març 1840)

Thomas Moore
(Traducció alemanya de Ferdinand Freiligrath)

Wenn durch die Piazzetta

Wenn durch die Piazzetta
Die Abendluft weht,
Dann weißt du, Pinetta,
Wer wartend hier steht,
Du weißt,
Wer trotz Schleier und maske dich kennt!
Du weißt,
Wie die Sehnsucht im Herzen mir brennt.

Ein Schifferkleid trag ich
Zur selbigen Zeit,
Und zitternd dir sag ich:
Das Boot ist bereit.
O komm jetzt,
Wo Lunen noch Wolken umziehn.
O komm jetzt!
Laß durch die Lagunen, Geliebte, uns fliehn!

Quan a la placeta

Quan a la placeta
ventegi la brisa del vespre,
llavors sabràs, Pinetta,
qui t'estarà esperant.
Sabràs
qui et reconeix malgrat vels i caretes,
sabràs
com l'enyorança em crema el cor.

Vestit de mariner
en aquest moment
et diré tremolós:
la barca està a punt!
Oh, vine ara,
quan els núvols ombregen la lluna,
Oh, vine ara,
escapem-nos, estimada, per la llacuna!

(Cançó veneciana de gondoler, Op. 25/18, Leipzig, març 1840)

Robert Heine

Du bist wie eine Blume

Du bist wie eine Blume
So hold und schön und rein;
Ich schau dich an, und Wehmut
Schleicht mir ins Herz hinein.

Mir ist, als ob ich die Hände
Aufs Haupt der legen sollt,
Betend, daß Gott dich erhalte
So rein und schön und hold.

Ets com una flor

Ets com una flor,
tan graciosa i bella i pura;
et miro, i la melangia
penetra en el meu cor.

Em sento com si hagués de posar
les mans sobre el teu cap,
pregant a Déu que et mantingui
tan pura i bella i graciosa.

(Lied, Op. 25/24, Leipzig, març 1840)

Clara Wieck Schumann

Robert Heine

Lorelei

Ich weiß nicht, was soll es bedeuten,
Daß ich so traurig bin;
Ein Märchen aus alten Zeiten,
Das kommt mir nicht aus dem Sinn.

Die Luft ist kühl und es dunkelt,
Und ruhig fließt der Rhein;
Der Gipfel des Berges funkelt
Im Abendsonnenschein.

Die schönste Jungfrau sitzet
Dort oben wunderbar,
Ihr goldnes Geschmeide blitzet,
Sie kämmt ihr goldenes Haar.

Sie kämmt es mit goldenem Kamme,
Und singt ein Lied dabei;
Das hat eine wundersame,
Gewaltige Melodei.

Den Schiffer im kleinen Schiffe
Ergreift es mit wildem Weh;
Er schaut nicht die Felsenriffe,
Er schaut nur hinauf in die Höh.

Ich glaube, die Wellen verschlingen
Am Ende Schiffer und Kahn;
Und das hat mit ihrem Singen
Die Lorelei getan.

Lorelei

No sé el per què
de la meva tristesa;
un antic conte de fades,
que no em puc treure del pensament.

L'aire és fred i es fa fosc,
i el Rin corre tranquil;
el cim de la muntanya centelleja
a la llum del capvespre.

La donzella més bella seu
meravellosa allà dalt,
els seus joiells daurats lluen,
mentre es pentina el cabells daurats.

Els pentina amb una pinta daurada,
i canta una cançó
d'una melodia estranya
i poderosa.

Al barquer de la petita barca
li agafa una tristesa salvatge;
no mira els esculls,
només mira cap a dalt.

Em penso que les ones s'empassaren
al final barquer i barca;
ho ha provocat Lorelei
amb el seu cant.

(Lied, 1843)

Robert Schumann

Robert Burns

(Traducció alemanya de Wilhelm Gerhard)

Niemand

Ich hab mein Weib allein,
Und teil es, traun, mit niemand;
Nicht Hahnrei will ich schein,
Zum Hahnrei mach nich niemand.

Ein Säckchen Gold ist mein,
Doch dafür dank ich niemand;
Nichts hab ich zu verleih'n.
Und borgen soll mir niemand.

Ich bin nicht andrer Herr,
Und untätig niemand;
Doch meine Klinge sticht,
Ich fürchte mich vor niemand.

Ein lustger Kauz bin ich,
Kopfhängerisch mir niemand;
Schiert niemand sich um mich,
So scher ich mich um nemand.

Ningú

Tinc una esposa per a mi sol,
i no la comparteixo, confiat, amb ningú;
no vull ésser cornut,
ni posar banyes a ningú.

Tinc un saquet ple d'or,
que no haig d'agrair a ningú;
no tinc res per prestar,
ni haig de demanar préstecs a ningú.

No sóc amo de ningú més,
ni estic sotmès a ningú;
però esmolada és la meva espasa,
i no tinc por de ningú.

Sóc un tipus divertit,
i no sóc agre amb ningú;
que ningú s'ocupi de mi,
i jo no m'ocuparé de ningú.

(Lied, Op. 25/22, Leipzig, febrer 1840)

Clara Wieck Schumann

Friedrich Rückert

Warum willst du and're fragen

Warum willst du and're fragen,
Die's nicht meine treu mit dir?
Glaube nichts, als was dir sagen
Diese beiden Augen hier.

Glaube nicht den fremden Leuten,
Glaube nicht dem eignen Wahn;
Nicht mein Tun auch sollst du deuten,
Sondern flieh' die Augen an.

Schweigt die Lippe deinen Fragen
oder zeugt sie gegen mich?
Was auch meine Lippen sagen,
Sieh' mein Aug' – ich liebe dich.

(Lied, Op. 12/11, 1840, publicat amb el núm. 11 en l'Op. 37 de Robert Schumann)

Robert Schumann Friedrich Rückert

Zum Schluß

Hier in diesen Erdbeklommenen
Lüften, wo die Wehmut taut,
Hab ich dir den unvollkommenen
Kranz geflochten, Schwester, Braut!

Wenn uns, droben aufgenommen,
Gottes Sohn entgegenschaut,
Wird die Liebe den vollkommenen
Kranz uns flechten, Schwester, Braut!

Per què vols preguntar als altres?

Per què vols preguntar als altres,
no et soc jo prou fidel?
Creu només el que et diuen
aquests dos ulls meus!

No et creguis l'altra gent,
no et creguis les pròpies il·lusions;
tampoc has d'interpretar els meus actes,
mira només els meus ulls!

Callen els llavis les preguntes
o declaren en contra meu?
El que també diuen els meus llavis,
mira-ho en els meus ulls: t'estimo!

Per acabar

Ací, en aquests aires tan sufocants
de la terra, on regna la melangia,
t'he fet aquesta corona imperfecta,
germana, estimada!

Quan nosaltres, rebuts allà dalt,
contemplem el Fill de Déu,
l'amor ens donarà la corona perfecta,
germana, estimada!

(Lied, Op. 25/26, Leipzig, març 1840)

Robert Schumann

Justinus Kerner

Lust der Sturmnacht

Wenn durch Berg und Tale draußen
Regen schauert, Stürme brausen,
Schild und Fenster hell erklirren,
Und in Nacht die Wandrer irren:

Ruht es sich so süß hier innen,
Augfgelöst in selges Minnen;
All der goldne Himmelsschimmer
Flieht herein ins stille Zimmer:

Reiches Leben, hab Erbarmen!
Halt mich fest in linden Armen!
Lenzesblumen aufwärts dringen,
Wölklein ziehn und Vöglein singen.
Ende nie, du Sturmnacht, wilde!
Klirrt, ihr Fenster, schwankt, ihr Schilde,
Bäumt euch, Wälder, braus, o Welle,
Mich umfängt des Himmels Helle!

(Lied, Op. 35/1, Leipzig, novembre 1840)

Justinus Kerner

Stirb', Lieb' und Freud'!

Zu Augsburg steht ein hohes Haus,
Nah bei dem alten Dom.
Da tritt am hellen Morgen aus
Ein Mägdelein gar fromm;
Gesang erschallt,
Zum Dome wallt
Die liebe Gestalt.

Dort vor Marias heilig' Bild
Sie betend niederkniet,
Der Himmel hat ihr Herz erfüllt,
Und alle Weltlust flieht:
"O Jungfrau rein!
Laß mich allein
Dein eigen sein!"

Als bald der Glocken dumpfer Klang
Die Betenden erweckt,
Das Mägdelein wallt die Hall' entlang,
Es weiß nicht, was es trägt;
Am Haupte ganz
Vom Himmelsglanz
Einen Lilienkranz.

Encant de la nit de tempesta

Quan a fora, per les muntanyes i les valls,
cau la pluja torrencial i bramula la tempesta,
dringuen les ensenyas i les finestres il·lumina
i els caminants es perden en la nit:

Què dolçament es descansa ací dins,
embriacs d'amor benaurat!
Tota la daurada esplendor del cel
es concentra en la meva petita cambra.

Vida generosa, tingues pietat!
Mantén-me ferm en els teus dolços braços!
Creixen flors primaverals,
passen núvols i canten ocells.
No t'acabis mai, salvatge nit de tempesta!
Dringueu, finestres! Gronxeu-vos, ensenyas!
Rebel·leu-vos, boscos! Murmureu, ones!
M'envolta la claror del cel.

Moriu, amor i alegria!

A Augsburg hi ha una gran casa,
prop de la vella catedral.
En sortí en la claror matutina
una pietosa noieta;
ressonen cants
quan la dolça figura
s'encamina cap a la catedral.

Davant la sagrada imatge de Maria
s'agenolla implorant,
el cel ha omplert el seu cor,
han desaparegut tots els seus anhels terrenals:
"Oh Verge Immaculada,
deixa'm ser
només teva!"

Així que el so profund de les campanes
crida l'atenció dels que pregunten,
la noia travessa la nau
sense saber el que porta;
sobre el seu cap,
amb celestial resplendor,
una corona d'assutzenes.

Mit Staunen schauen all' die Leut'
Dies Kränzlein licht im Haar.
Das Mädglein aber wallt nicht weit,
Tritt vor der Hochaltar:
"Zur Nonne weiht
Mich arme Maid!
Stirb', Lieb' und Freud'!"

Gott, gib, daß dieses Mägdelein
Ihr Kränzlein friedlich trag!
Es ist die Herzallerliebste mein,
Bleibt's bis zum jüngsten Tag.
Sie weiß es nicht, –
Mein Herz zerbricht, –
Stirb', Lieb' und Licht!"

Tota la gent mira admirada
la lluminosa corona en els seus cabells.
Però la noia no va més enllà,
es detura davant de l'altar major:
"Consagra'm, pobre de mi,
com la teva serva!
Moriu, amor i alegria!"

Déu, fes que aquesta noia
porti en pau la seva corona!
És la que més m'estimo,
i ho serà fins el meu últim dia.
Ell no ho sap...
i el meu cor es trenca...
Moriu, amor i llum!"

(Lied, Op. 35/2, Leipzig, novembre 1840)

Justinus Kerner

Wanderlied

Wohlauf! noch getrunken
Den funkelnden Wein!
Ade nun, ihr Lieben!
Geschieden muß sein.
Ade nun, ihr Berge,
Du väterlich Haus!
Es treibt in die Ferne
Mich mächtig hinaus.

Die Sonne, sie bleibt
Am Himmel nicht stehn,
Es treibt sie, durch Länder
Und Meere zu gehn.
Die Woge nicht haffet
Am einsamen Strand,
Die Stürme, sie brausen
Mit Macht durch das Land.

Mit eilenden Wolken
Der Vogel dort zieht,
Und singt in der Ferne
Ein heimatlich Lied.
So treibt es den Burschen
Durch Wälder und Feld,
Zu gleichen der Mutter,
Der wandernden Welt.

Plaer de viatjar

Salut! Bevem encara
del vi escumós!
Adéu, ara, amics!
Ens hem de separar!
Adéu, ara, muntanyes,
casa pairal!
Un afany poderós
m'empeny lluny d'ací.

El sol no roman
quiet en el cel,
se sent empès a anar
sobre les terres i les mars.
Les ones no s'afarren
a la platja solitària,
i les tempestes bramulen amb força
a través del país.

L'ocell s'allunya
amb els núvols lleugers,
i canta en la llunyania
una cançó de la pàtria.
Així es mou el noi
pels boscos i pels camps,
igual que la mare,
la terra viatgera.

Da grüßen ihn Vögel
Bekannt überm Meer,
Sie flogen von Fluren
Der Heimat hieher;
Da duften die Blumen
Vertraulich um ihn,
Sie trieben vom Lande
Die Lüfte dahin.

Die Vögel, die kennen
Sein Väterlich Haus,
Die Blumen einst pflanzte'er
Der Liebe zum Strauß,
Und Liebe, die folgt ihm,
Sie geht ihm zur Hand:
So wird ihm zur Heimat
Das ferneste Land.

El saluden ocells coneguts
arribats per sobre del mar,
que han volat des dels prats
del seu país nadiu;
el perfumen familiars
les flors del seu voltant,
amb flaires arribats
de la seva terra.

Els ocells coneixen
la seva casa pairal,
les flors les plantà
per a fer-ne un ram amorós,
i l'amor el segueix,
el porta de la mà:
per això, converteix en pàtria
el país més llunyà.

(Lied, Op. 35/3, Leipzig, desembre 1840)

Justinus Kerner

Erstes Grün

Du junges Grün, du frisches Gras!
Wie manches Herz dich genas,
Das von des Winters Schnee erkrankt,
Oh wie mein Herz nach dir verlang!

Schon wächst du aus der Erde Nacht,
Wie dir mein Aug entgegen lacht!
Hier in des Waldes stillem Grund
Drück ich dich, Grün, an Herz und Mund.

Wie treibts mich von den Menschen fort!
Mein Leib das hebt kein Menschenwort,
Nur junges Grün ans Herz gelegt,
Macht, daß mein Herze stiller schlägt.

Primera verdor

Verdor jove, herba fresca!
Quants cors has sanat,
malalts de la neu hivernenca!
Oh, com desitja veure't el meu cor!

Ja creixes en la nit de la terra,
i els meus ulls somriuen al veure'!
Ací en el fons del bosc silenciós
f'estrenyo, herba, contra el cor i la boca.

Com m'allunyes dels homes!
Cap paraula humana mitiga el meu cos,
només l'herba tendra col·locada sobre el cor
fa que bategui més calmat.

(Lied, Op. 35/4, Leipzig, desembre 1840)

Justinus Kerner

Sehnsucht nach der Waldgegend

Wär' ich nie aus euch gegangen,
Wälder, hehr und wunderbar!
Hielter liebend mich umfangen
Doch so lange, lange Jahr'!

Wo in euren Dämmerungen
Vogelsang und Silberquell,
Ist auch manches Lied entsprungen,
Meinem Busen, frisch und hell.
Euer Wogen, eure Hallen,
Euer Säuseln nimmer müd',
Eure Melodien alle
Weckten in der Brust das Lied.

Hier in diesen weiten Triften
Ist mir alles öd' und stumm,
Und ich schau in blauen Lüften
Mich nach Wolkenbildern um.

Wenn ihr's in den Busen zwinget,
Regt sich selten nur das Lied;
Wie der Vogel halb nur singet,
Den von Baum und Blatt man schied.

(Lied, Op. 35/5, Leipzig, novembre 1840)

Justinus Kerner

Auf das Trinkglas eines verstorbenen Freundes

Du herrlich Glas, nun stehst du leer,
Glas, das er oft mit Lust gehoben;
Die Spinne hat rings um dich her
Indes den düstren Flor gewoben.

Jetzt sollst du mir gefüllet sein
Mondhell mit Gold der deutschen Reben!
In deiner Tiefe heiligen Schein
Schau ich hinab mit frommem Beben.

Was ich erschau in deinem Grund
Ist nicht Gewöhnlichen zu nennen.
Doch wird mir klar zu dieser Stund,
Wie nichts den Freund vom Freund kann trennen.

Auf diesen Glauben, Glas so hold!
Trink ich dich aus mit hohem Mute.
Klar spiegelt sich der Sterne Gold,
Pokal, in deinem teuren Blute!

Still geht der Mond das Tal entlang.
Ernst tönt die mitternächtge Stunde.
Leer steht das Glas! Der heilige Klang
Tönt nach in dem kristallinen Grunde.

(Lied, Op. 35/6, Leipzig, novembre 1840)

Enyorança dels boscos

Tant de bo mai no m'hagués separat de vosaltres,
boscos solemnes i meravellosos!
Em vàreu acollir amables
durant tants i tants anys!

En els vostres ombratges, on cantaven els ocells
i rajaven platejades les fonts,
sorgí del meu pit, fresca i alegre,
més d'una cançó.

Les vostres ones, els vostres sons,
els vostres murmuris incansables,
totes les vostres melodies
despertaven la cançó en el meu pit.

Ací en aquestes amples pastures
tot em sembla desert i callat,
i contemplo en els aires blaus
les figures que prenen els núvols.

Quan es prem massa el pit,
rarament en sorgeix la cançó:
com l'ocell que a penes canta
quan se'l separa del seu arbre.

A la copa d'un amic difunt

Tu, copa magnífica, ara estàs buida,
copa que ell aixecà sovint amb plaer;
l'aranya ha teixit al seu voltant
des de la terra polsosa.

Ara t'ompla a la llum de la lluna
amb l'or de les vinyes alemanyes!
I contemplo amb pietosa temor
el teu sagrat resplendor.

El que veig en el teu fons
no es pot dir que sigui freqüent.
Però veig clar en aquest moment
que l'amic no es pot separar de l'amic.

Amb aquesta fe, copa estimada,
bec de tu amb gran valor!
Clares es reflecteixen les estrelles daurades,
copa, en la teva sang valuosa!

Tranquil·la passa la lluna per la vall.
Greu toca l'hora de mitjanit.
Buida està la copa! el so sagrat
ressona en el fons de cristall.

Justinus Kerner

Wanderung

Wohlauf und frisch gewandert
Ins unbekannte Land!
Zerrissen, ach zerrissen,
Ist manches teure Band.
Ihr heimatlichen Kreuze,
Wo ich oft betend lag,
Ihr Bäume, ach, ihr Hügel,
O blickt mir segnend nach.

Noch schläft die weite Erde,
Kein Vogel weckt den Hain,
Doch bin ich nicht verlassen,
Doch bin ich nicht allein,
Denn, ach, auf meinem Herzen
Trag' ich ihr teures Pfand,
Ich fühl's, und Erd und Himmel
Sind innig mir verwandt.

Justinus Kerner

Stille Liebe

Könnt ich dich in Liedern preisen,
Säng' ich dir das längste Lied.
Ja, ich würd in allen Weisen
Dich zu singen, nimmer müd'.

Doch was immer mich betrübte,
Ist, daß ich nur immer stumm
Tragen kann dich, Herzgeliebte!
In des Busens Heiligtum.

Dieser Schmerz hat mich bezwungen,
Daß ich sang dies kleine Lied,
Doch von bitterm Leid durchdrungen,
Daß noch keins auf dich geriet.

(Lied, Op. 35/7, Leipzig, novembre 1840)

Pelegrinatge

Camino animós i fresc
cap una terra desconeguda!
Esquinçats estan, ai,
tots els lligams estimats!
Creu de la meva pàtria,
davant la qual he pregat tant,
arbres, ai, turons,
mireu-me i beneiu-me!

L'ampla terra encara dorm,
cap ocell desperta el bosc,
però no estic abandonat,
però no estic sol,
car, ai, els estimats lligams
els porto en el meu cor,
i em sento íntimament unit
a la terra i el cel.

Amor callat

Si et pogués lloar amb cançons,
f'adreçaria la cançó més llarga.
Sí, no em cansaria mai
de cantar-te sempre, en totes les tonades.

Però el que a mi em desconsola
és que només et puc portar,
estimada meva, en silenci,
en el santuari del meu cor.

Aquesta pena m'ha induït
a cantar-te aquesta cançoneta,
encara que estigui impregnada d'amargor,
però cap no serà mai digne de tu.

(Lied, Op. 35/8, Leipzig, novembre 1840)

Justinus Kerner

Frage

Wärst du nicht, heiliger Abenschein!
Wärts du nicht, sternenhellter Nacht!
Du Blütenschmuck! Du üppger Hain!
Und du, Gebirg, voll ernster Pracht!

Du Vogelgesang aus Himmeln hoch!
Du Lied aus voller Menschenbrust!
Wärst du nicht, ach, was füllte noch
In arger Zeit ein Herz mit Lust?

Justinus Kerner

Stille Tränen

Du bist vom Schlaf erstanden
Und wandelst durch die Au.
Da liegt ob allen Landen
Der Himmel wunderbar.

So lang du ohne Sorgen
Geschlummert schmerzenlos,
Der Himmel bis zum Morgen
Viel Tränen niedergoß.

In stillen Nächten weinet
Oft mancher aus den Schmerz,
Und morgens dann ihr meinest,
Stets fröhlich sei sein Herz.

Justinus Kerner

Wer machte Dich so krank?

Daß du so krank geworden,
Wer hat es denn gemacht? –
Kein kühler Hauch aus Norden
Und keine Sternennacht.

Kein Schatten unter Bäumen,
Nicht Glut des Sonnenstrahls,
Kein Schlummer und kein Träumen
Im Blütenbett des Tals.

Daß ich trag Todeswunden,
Das ist der Menschen Tun;
Natur ließ mich gesunden,
Sie lassen mich nicht ruhn.

Pregunta

Si tu no hi fossis, sagrada llum del vespre!
Si tu no hi fossis, clara nit estrellada!
Ni tu, gràcia de les flors! I el bosc exuberant!
Ni tu, muntanya plena d'esplendor!

Ni tu, cant dels ocells a dalt del cel!
Ni tu, cançó del cors plètòrics dels homes!
Si tu no hi fossis, ai!, què sentiria
en les hores tristes un cor feliç?

(Lied, Op. 35/9, Leipzig, novembre 1840)

Llàgrimes secretes

T'has despertat del son
i camines pels camps.
Damunt de l'ampla terra
el cel és meravellós.

Mentre dormies
sense penes ni inquietuds,
el cel, fins arribar el matí,
ha vessat moltes llàgrimes.

En les nits tranquil·les
són molts els que ploren de pena,
però al matí us pensaríeu
que el seu cor està sempre content.

(Lied, Op. 35/10, Leipzig, novembre 1840)

Qui t'ha posat tan malalt?

De que estiguis tan malalt,
quí n'és el culpable?
Cap hàlit gelat del nord,
ni cap nit estrellada.

Cap ombra sota els arbres,
ni l'ardor dels raigs del sol,
cap somni ni cap son
en el florit jaç de la vall.

Si estic ferit de mort,
això és obra dels homes;
la natura em dona salut,
són ells els que no em deixen reposar.

(Lied, Op. 35/11, Leipzig, desembre 1840)

Justinus Kerner

Alte Laute

Hörst du den Vogel singen?
Siehst du den Blütenbaum?
Herz! kann dich das nicht bringen
Aus deinem banger Traum?

Was hör ich? Alte Laute
Wehmütiger Jünglingsbrust,
Der Zeit, als ich vertraute
Der Welt und ihrer Lust.
Die Tage sind vergangen,
Mich heilt kein Kraut der Flur;
Und aus dem Traum, dem banger,
Weckt mich ein Engel nur.

Sons antics

No sents cantar els ocells?
No veus els arbres florits?
Cor meu! no pot, això, distreure't
del teu somni inquiet?

Què sento? antics sons
d'un melangiós cor juvenívol,
del temps en que jo creia
en el món i els seus plaers.
Han passat els dies,
i no em cura cap herba del camp;
i del meu somni, l'inquiet,
només un àngel em despertarà.

(Lied, Op. 35/12, Leipzig, desembre 1840)

Traduccions: Manuel Capdevila i Font

Palau de la Música Catalana

Temporada 2019–2020

Palau Grans Veus Lied

Benjamin Appl & Kristian Bezuidenhout,

Christian Gerhaher & Gerold Huber,

Lieder de Schubert i Schumann amb Philippe Jaroussky,

Ad una stella amb Sonya Yoncheva

On la música et transforma

Abonament Palau Grans Veus Lied (4 concerts) a partir de 68 euros.
Descomptes per a menors de 35 anys, grups i packs a mida d'entrades.
Consulta tota la programació a www.palaumusica.cat

Més informació: 93 295 72 07 | taquilles@palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

PRÒXIMS RECITALS

DIJOUS, 26 SETEMBRE 20H

Palau de la Música Catalana

Benjamin Appl *baríton*
Kristian Bezundeihout *fortepiano*

DIUMENGE, 29 SETEMBRE 19H

Sant Pau Recinte Modernista

Sala Domènech i Montaner

Recital final de les masterclasses de
Julius Drake *piano*

DIJOUS, 3 OCTUBRE 20H

Sant Pau Recinte Modernista

Sala Domènech i Montaner

Jean-Christophe Lanièce *baríton*
Romain Louveau *piano*

DIVENDRES, 4 OCTUBRE 20h

Sant Pau Recinte Modernista

Sala Domènech i Montaner

Stéphane Degout *baríton*
Cedric Tiberghien *piano*

Fotografia portada:

Femme assise de dos (Anònim). Entre 1910 i 1920. Negatiu amb bromur d'argent. Musée d'Orsay (París)

Fotografies programa (per ordre d'aparició):

Femme assise (Anònim). Entre 1910 i 1920. Negatiu amb bromur d'argent. Musée d'Orsay (París)

Femme assise II (Anònim). Entre 1910 i 1920. Negatiu amb bromur d'argent. Musée d'Orsay (París)

Dos fragment de *Mme Gayard et une jeune femme en huit poses, deux de madame et six de la jeune femme* (Eugène Adolphe Disdéri). Fotografia. Musée d'Orsay (París)

PUCCINI
7 —
25 OCT

20^è
Liceu
Opera
Barcelona
la força de l'òpera

IRÈNE THEORIN. FOTO: CATERINA BARJAU

20^È ANIVERSARI
ESTRENA MUNDIAL DE LA NOVA PRODUCCIÓ
TURANDOT

IRÈNE THEORIN I JORGE DE LEÓN / LISE LINDSTROM I GREGORY KUNDE

DIR. MUSICAL Josep Pons DIR. ESCENA I VIDEOCREACIÓ Franc Aleu CODIRECCIÓ D'ESCENA Susana Gómez

CAST Irène Theorin / Lise Lindstrom (La princesa Turandot), Jorge de León / Gregory Kunde (El príncep desconegut, Calaf), Ermonela Jaho / Anita Hartig (Liù), Alexander Vinogradov / Ante Jerkunica (Timur), Chris Merritt (L'emperador Altoum), Toni Marsol (Ping), Francisco Vas (Pang), Mikeldi Atxalandabaso (Pong), Michael Borth (Mandari)

ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU DIR. COR Conxita García COR VIVALDI DIR. COR INFANTIL Òscar Boada

LICEU.CAT - 902 787 397 #TURANDOTLICEU

Amb la col·laboració de

 UNIVERSAL ROBOTS

Amb el patrocini de

Retransmesa per

LIFE
VICTORIA
2019
BARCELONA
LIED FESTIVAL VICTORIA DE LOS ÁNGELES

FUNDACIÓ VICTORIA DE LOS ÁNGELES

La missió de la Fundació Victoria de los Ángeles és **conservar** i **difondre** el seu llegat, per tal que el testimoni vital i artístic de la persona i la cantant segueixin vius. I també **formar** a futures generacions de músics, seguint l'exemple de l'artista

PATRONAT

Helena Mora Gutiérrez, *presidenta*

Juan Morera Conde, *vicepresident*

Vocals

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès

Rosa Bassedas i Olivar

Jorge Binaghi Fasce

Josep Borràs i Roca

Marc Busquets i Figuerola

Josep Caminal i Badia

Manuel Capdevila i Font

Escola Superior de Música de Catalunya
(ESMUC)

Josep Maria Escribano i Casaldàliga

Núria Fité i Bacardit

Manuel García Morante

Gran Teatre del Liceu

Miguel Lerín Vilardell

Manuel Morera Conde

Jordi Morera Conde

Mònica Pagès i Santacana

Palau de la Música Catalana

Jaume Radigales i Babi

Àlex Robles i Fitó

Jordi Vázquez Acosta

Mària Wakonigg Figueras

Joaquim Badia i Armengol, *secretari*

Francisca Graells de Reynoso, *presidenta*
dels Amics del LIFE Victoria

PATRONAT ARTÍSTIC HONORÍFIC

Teresa Berganza, *presidenta*

Celso Albelo

Carlos Álvarez

María Bayo

Josep Bros

Ángel Corella

Joyce DiDonato

Rubén Fernández Aguirre

René Fleming

Maria Gallego

Nancy Fabiola Herrera

Alicia de Larrocha †

Ofelia Sala

Irène Theorin

EQUIP

Director Artístic

Marc Busquets

Directora de Producció

Kati Medina

Responsable de Protocol i Relacions Públiques

Rosa Bassedas

Assistent de Producció

i Responsable de Recursos Humans

Beatriz Lavilla

Assessorament legal

Badia Advocats

Equip tècnic

Sclat, il·luminació

Jordi Vázquez, regidor

Xavi Elias, regidor

Fotografia

Elisenda Canals

Disseny

Tresa Calbó

CONTACTE

life@victoriadelosangeles.org

www.lifevictoria.com

www.victoriadelosangeles.org

Hoteles con personalidad en Barcelona:
Mosaic by Ona Hotels, Arya by Ona Hotels,
Terra by Ona Hotels y Ona Living Barcelona.

VIBRA CON LA MELODÍA DE TU DESTINO

Descubre otros destinos en www.onahotels.com